

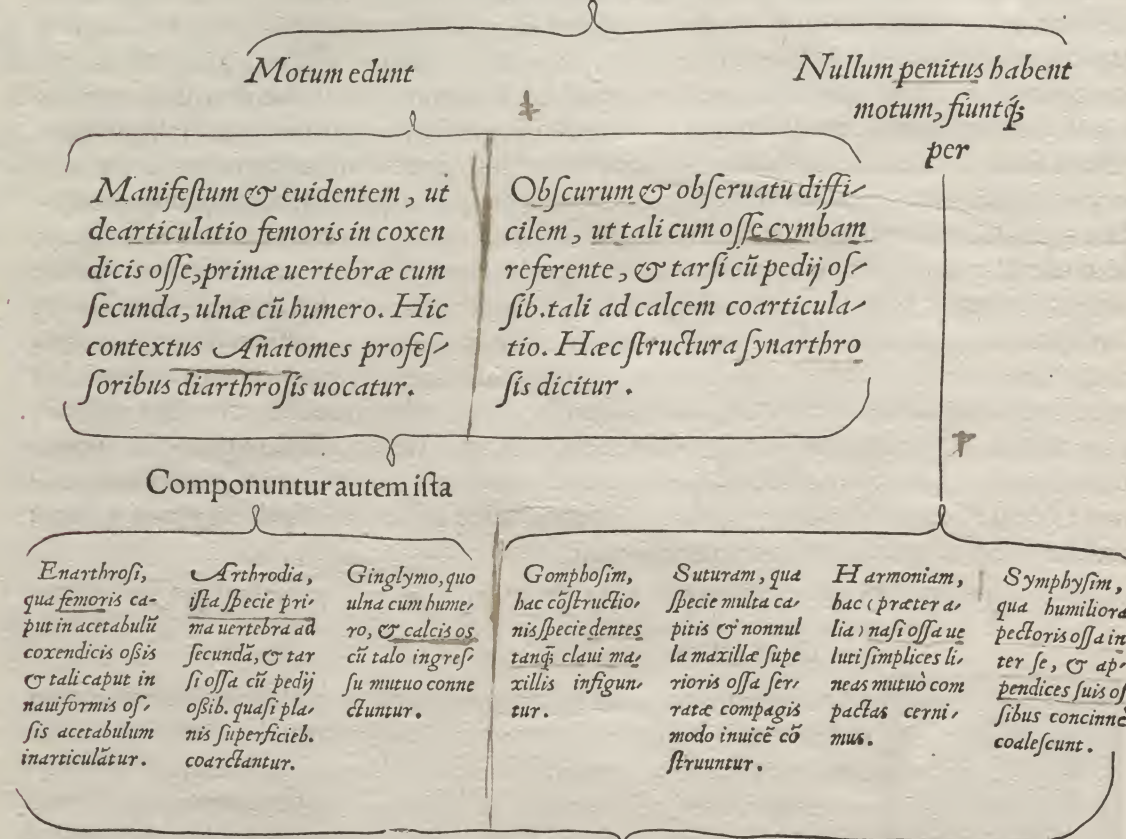
Lia. de Part.
vib. animal. Ca.
p. 9. & lib. 3.
de Hist. ani.
Cap. 7.

tura, ossibus tanquam uno continuo & tanquam pluribus ad commemoratos usus hominem uti uoluerit. Quod uero cartilago & interdum ligamenti portio inter ossa quae inuicem committuntur interuenit, uilius pendendum arbitror, quam ut eius gratia cum Aristotele minus apte possimus dicere, ossa inter se esse contigua: quamuis interim is ossa uenarum modo continua esse attestetur: praeterea etiam asserens, haec ex dorso spina non secus quam uenas à corde principium ducere. Hanc porro integram ossium mutuò coherentium scriem Graeci *συνεχόμενα*, quasi assicatum esset cadaver, nuncuparunt. Caterum ut uariis compositionis usus est, ita quoque multiplex eiusdem est ratio: quam modò obiter in tabellam primum reijciam, latius singulas commissurarum differentias dein explicaturus.

TYPVS COMMISSVRARVM

OSSA IUNGENTIVM.

Humani corporis ossa inuicem committuntur
structuris, quae

Atque haec omnia committuntur

Alicuius partis ope, aut

Ligamenti, ut uniuersi ossium nexi qui motu possunt uoluntario. Atque haec commissurae ratio synarthrosis uocatur.

Carnis, ut omnes ossium commissurae quas musculi circundant. Praeterea dentes in suis aluelis quasi carnis beneficio innecti uidentur. Hanc synarthrosin uocamus.

Cartilaginis, cuius interuentu pubis ossa inuicem necluntur, & in minoribus natu humiliora pectoris ossa. Insuper appendices in prima adhuc erant cartilagine glutinis modo mediante, suis ossibus commiscuntur. Dicitur autem iste connexus synchondrosis.

Nullius partis beneficio. Ita enim in natu grandioribus appendices ipsorum ossibus coalitas cernimus. Deinde omnes suturae, quemadmodum & harmoniae absque corporis alicuius auxilio haerent.

συνεχόμενα
συνarthrosis

Huiusmodi itaque commissurarum differentiis ossa inuicem committuntur, quidem uoluntarij motus gratia eorum naturalis sit compositio, quae à nobis articulatio articulorum nuncupatur. Verum motus huius in omnem est ratio, quando quidem alij motus euidentes sunt, neque quoniam non caput super collum moueri sentit, femurque ad coxendicis os, & extensorum, ac praeter innumeros articulos, ipsos quoque digitos. Haec articulationem motum ostendens, *συνεχόμενα* dicitur, quasi laxa esset dearticulatio: poeates cam *συνεχόμενα*, quasi ab articulatione uocauit. Aliorum uero ossium motus neq; manifestus, sed obscurus adeoque difficilis latensque motus sentitur, quibus promptè dijudicari queat. Cuius enim postbrachialis ossis ad brachialis motus non est obuius: si tamen in planam superficiem primum indicem dein minimumque digitum medio & annulari instar x aut deculorumque radicibus ueluti semicirculū statuere coneris, postbrachialis ossis appaebunt. Atque idem quoque in brachialis ossium inter se committuntur, talique cum osse cymbam exprimente, ac rursus huius cum tribus tarsis ossis cubum referente, tarsisque ossium cum pedij ossibus uisuenit. Harum ne obscurissimū quidem motum, nisi mente sedulo adhibita, animi autem hac articulationis species *συνεχόμενα*, quasi coarticulatione dixerit, à dearticulatione discrimen recipiens. Caterum utranque articulationem non simplici compositionis genere nexuit, quemadmodū etiam neque motus attribuitur. Alij enim flectuntur & extenduntur, atque in hoc illi & adducuntur, ac demum in gyrum quoque circumuertuntur. Femur e motus ostendit, quippe brachium pectori adducis, & retrorsum ad dorsum ad caput moues, deorsumque ad ilia fers: ac demum circumagis quoque, qui fixo, reliquis digitis circulū quāu potes maximè moliris. Ita & femur ar & intorsum ad aliud femur, & extorsum ab alio ducis, & circumuertis terram firmato digitos huc atque illuc in latera agis. Hoc enim pacto circumuersionis conuenit, non autem quum brachium modò antorsum, modò retrorsum, modò deorsum, succedentibus motibus ueluti in circulū moues, quorum explicandis diffusius persequemur. Alij articuli duntaxat flectuntur in latera mouentur, omnis motus circumuersionis expertes, ut prima digitus ipsum brachiale quā cubito iungitur. Alij uerò flectuntur & extenduntur, nullum interim in latera motum sibi uendicantes. Vt radius humerum flectitur & extenditur, ac etiam ad humerum circumuertitur, seu i agitur. Alij solum flectuntur & extenduntur, ut ulna ad humerum, & tibia ad & tertia quatuor digitorum internodia, & tertium pollicis. Alij dum ut prima ceruicis uertebra supra secundam, uelut ad axem cum uniuerso & radius supra ulnam non nisi in prouum supinumque circumuersionis motum igitur omnes articuli non simili pollent motu, nequaquam mirum quoque compositionis specie eosdem compingi. Ac species haec seu formissimis Graecorum qui filios dissectionis rationem docebant, triplici uidelicet, *συνεχόμενα* & *συνεχόμενα*, quamquam fortassis haec nomina à Dioclesecandi rationem commentariis tradidere, postmodum fuerint confusitulationis speciem notabat, in qua excipientis ossis cauum sinus ue alit exculpus est. Caput autem quod illi inarticulatur extuberans, ad dearticulationis differentia similiter ac caput esse simplicem, unicum scilicet sinum inde ac in femoris articulatione cum coxendicis ossis, & in humeri cum chialis pedijque ossium cum primis digitorum ossibus fieri conspicimus. Articuli manifestis pluribusque motibus donantur. Femur nanque & brachium dicimus, flectuntur, extenduntur, ad latera ducuntur & circumuertuntur ossa non circumuertuntur, quod cum musculorum ratione & ossiparantur, tum etiam articuli constructionis gratia accedere audies. Huius tione brachiale radio iungitur, quod flectitur & extenditur, & in latera humero *συνεχόμενα* committitur, quare etiā pluribus motibus donatur. I dicitur simul cum ulna, & deinde circumuertitur, adeo ut Naturam *συνεχόμενα* articulis, qui continua & non intercepta cartilaginis incrustatione, ut sic di finxisse cōter, quoties ipsi pluribus motibus idem os moueri uisum fuit,

a Inmissi
hic finge A
1, 2 fig. 30.
cap. m c, g.
f. 1 & 2.
29 Capit.
b C, D, f.
27 Caput.

Hu-